

dem med Bygningsudgifterne ved Domatnerne, i høi Grad stemte mig personlig for at antage, at det virkelig forholder sig saaledes; men jeg vil dog tillade mig at foreslaae den ærede Finantsminister at gjøre et Forsøg i denne Retning. Det har nemlig været en almindelig antaget Mening, og jeg troer ikke uden Grund, at netop disse offentlige Arbejder have været et af de Departementer, hvor der i de senere Aar er blevet anvendt en overordentlig ringe og mindre heldig Deconomie, og at det er mere end et Forsøg værd, om man ikke, naar man fra Begyndelsen af fatte sig i et bestemt Forhold i den Henseende, saa at de Paagjældende vidste, at de havde et mindre Beløb til deres Raadighed, end det, der oprindeligt var beregnet, vilde kunne drive det til, at en virkelig større Besparelse fandt Sted end hidtil. Det er klart, at den Sum, hvorom her tales, er ringe, den er kun 4,000 Rbd. i det Hele, og det maatte være en daarlig Bygmester, som ikke skulde forstaae ved en Leilighed, hvor det ikke gjælder om nogen stor Udælgelse, som pludseligt har fundet Sted, at spare i en saadan Sum $\frac{1}{10}$ af den hele Sum, her er jo ikke Tale om en Bevilling, som skulde være normal; der er en Nedsættelse, man gjør til en Prøve, og som saadan antager jeg gjerne, at Thinget kunde gaae ind derpaa. Forøvrigt vil jeg gjerne indrømme, at hvis dette havde været det Gæste, hvor der havde været Tale om at nedsætte Udgifterne, da vilde jeg for min Part ikke have tiltraadt en saadan Indstilling, som her er gjort; men da det paa alle de andre Steder i Budgettet har fundet Sted, saa antager jeg, at vi ogsaa gjerne kunde tage dette med, da vi dog i alt Fald kunne være nogenlunde sikre paa ikke derved at begaae nogen meget betydelig Feil. Hvad angaaer den dernæst følgende Post, som den ærede Finantsminister har begjæret ikke skulde nedsættes fra 400 Rbd. til 200 Rbd., saa maa jeg tilstaae, at det ikke er mig klart af hans Foredrag, hvorpaa den Beregning støtter sig, at de 400 Rbd. skulde være saa aldeles nødvendige. Jeg er nemlig kommet til det Resultat, at det hele Beløb maatte være unødvendigt, og jeg har antaget det for at være, hvad jeg vilde kalde en Krigsudgift ved

Dvarantainevæsenet; thi ved at gennemgaae de tidligere Budgetter har jeg fundet denne Post betydeligt lavere. Saaledes var den kun 100 Rbd. i 1845, og i 1848, hvor dog Udgifterne vare meget betydelige, var den endnu kun 188 Rbd., saa jeg har antaget af Beregningen, at man ikke skriver saameget i Dvarantainebestyrelsen, at man jo nok kan hjælpe sig med de 200 Rbd. Imidlertid haaber jeg, at disse 200 Rbd. ikke vilde give Anledning til ligesaa lang Discussion som dem, vi sidst stemte over, og derfor skal jeg ikke sige videre i den Anledning. Hvad angaaer de extraordinaire Udgifter i Anledning af Cholera, saa har Finantsministeren erklæret sig enig i, at de ikke bevilges; som Motiv for den af Udvalget fremførte Paastand, at Indtægterne være beregnede efter Aar, hvor der ikke var indtruffet extraordinaire Dvarantaineforanstaltninger, kan jeg kun anføre dette, at det efter det af Finantsministeren Anførte synes at være Tilfældet; saaledes f. Ex. i Aaret 1846 og 47, da der ingen extraordinaire Foranstaltninger var, vare Dvarantaineforanstaltningerne 12000 Rbd., og saaledes er det jo ogsaa beregnet for i Aar; derimod i 1848, og ogsaa i 1849, da der var extraordinaire Dvarantaineforanstaltninger, vare Indtægterne 16000 Rbd. Maa skee det har en anden Grund, og i saa Tilfælde er min Beregning urigtig. Aarsagen til, at det ved Dresunds- og Strømtoldvæsenet opførte Gagereglement efter Udvalgets Mening skulde udgaae af Finantsloven, er ikke, saaledes som Finantsministeren har formodet, den samme som for Toldvæsenets Reglement, men man har derimod tænkt paa Amtsforvalterne og Amtmændene o. s. v., som tidligere have været omtalte i Budgettet, i det Udvalget i det Hele ikke anseer det for ønskeligt, at Gagereglementer indføres i Finantsloven. Et Gagereglement er nemlig ofte et meget indviklet Spørgsmaal; der er mangfoldige specielle Punkter, som derved maa prøves, og et Finantsudvalg kan i Reglen ikke have Tid til at gaae ind paa Drøftelsen af alle disse mange Spørgsmaal. Desuden er Finantsloven en Lov, som kun gjælder for eet Aar, og et Gagereglement derimod er bestemt til at gjælde for en heel Række af Aar, og det maa derfor helst holdes